Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA KOMUNIKACJI.

Rok XIX Warszawa, 27 lutego 1937 r. Nr 7.

SPIS TREŚCI:

CZĘŚĆ A.

Dział ogólny i osobowy.

Dział Finansowy.

Obwieszczenia.

DZIAŁ OGÓLNY I OSOBOWY.

50.

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 24 listopada 1936 r. o wydaniu „Instrukcji o organizacji akcji ratowniczej z zakresu komunikacyjnego i o współpracy urzędów komunikacyjnych z wojskiem na wypadek katastrof żywiołowych (I-Rat. Kom.)".

§ 1. Niniejszym zatwierdzam „Instrukcję o organizacji akcji ratowniczej z zakresu komunikacyjnego i o współpracy urzędów komunikacyjnych z wojskiem na wypadek katastrof żywiołowych (I-Rat. Kom.)", która ukazuje się w osobnym wydaniu.

§ 2. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Nr W. 11500/I/36.

51.

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 9 lutego 1937 r. o uprawnieniach kontrolerów elektrotechnicznych w dziedzinie administracji.

Niniejszym zarządzam:

§ 1.

Kontrolerzy elektrotechniczni, ustanowieni w Wydziale Elektrotechnicznym D. O. K. P. w Warszawie, mają w stosunku do odcinków sygnałowych, elektrowni, odcinków silnoprądowych, elektrotrakcyjnej podstacji kierowniczej i zawiadywanych przez nią podstacji elektrotrakcyjnych, w sprawach personalnych uprawnienia takie, jakie mają naczelnicy oddziałów kolei państwowych w stosunku do podległych im wykonawczych jednostek służbowych, a w zakresie spraw finansowych:

1) prawo czynienia doraźnych zakupów materiałów i inwentarza użytkowego do wysokości 250 zł miesięcznie,

2) obowiązek czuwania nad obliczaniem i prawo zarządzania wypłat wszelkich dowodów płatniczych określonych jako wypłaty tymczasowe, według przepisów ogólnych o rachunkowości P. K. P.,

3) obowiązek czuwania nad rejestracją wyznaczonych kredytów i nad prowadzeniem statystyki rozchodów budżetowych,

4) obowiązek czuwania nad prowadzeniem rachunkowości wymienionych wyżej jednostek służbowych,

5) obowiązek czuwania nad prowadzeniem gospodarki materiałowej i inwentarzowej.

§ 2.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

W związku z niniejszym zarządzeniem w § 2 ust. (3) zarządzenia z 25 marca 1936 r. (Dz. U. M. K. Nr 21, poz. 99) pktowi 4) nadaje się brzmienie: „4) kontrolerzy elektrotechniczni w zakresie spraw silnych prądów.", a w ust. (8) — zdaniu pierwszemu brzmienie: „Kontrolerzy elektrotechniczni podlegają bezpośrednio Naczelnikowi Służby".

Nr P. 5-132/101/36.

52.

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 23 lutego 1937 r. o zniesieniu Oddziału Budowy Kolei Państwowej Zegrze — Tłuszcz — Wyszków.

Na podstawie art. 17 ust. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 września 1926 r. o utworzeniu przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" (Dz. U. R. P. z 1930 r. Nr 89, poz. 705) zarządzam:

§ 1.

Znosi się Oddział Budowy Kolei Państwowej Zegrze — Tłuszcz — Wyszków, utworzony na podstawie zarządzenia z dnia 10 kwietnia 1935 r. (Dz. Urz. M. K. Nr 15, poz. 85).

§ 2.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 marca 1937 r.

P. 5-137/2/37.

53.

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 10 lutego 1937 r. o ilości i siedzibach parowozowni, wagonowni i elektrowni kolei państwowych, o podziale parowozowni na główne i pomocnicze oraz o ustaleniu stanowisk zastępców i pomocników naczelników w parowozowniach i wagonowniach.

§ 1.

Ilość i siedziby parowozowni głównych i pomocniczych, wagonowni i elektrowni kolei państwowych oraz ilość stanowisk zastępców i pomocników naczelników w parowozowniach i wagonowniach, ustala spis jednostek służbowych P. K. P., który ukaże się w osobnym wydaniu.

§ 2.

Zarządzenie niniejsze obowiązuje od dnia 1 stycznia 1937 r., z tym dniem straciło moc obowiązującą zarządzenie z dnia 7 października 1935 r. (Dz. U. M. K. Nr 38, poz. 197) o usta-

leniu liczby, nazw i siedzib parowozowni i stacyj trakcyjnych oraz o klasyfikacji parowozowni głównych kolei państwowych.

Nr P. 7-93/13/37.

54.

Okólnik Ministra Komunikacji z dnia 23 lutego 1937 r. Nr 38 w sprawie zawiadamiania prokuratora o popełnieniu przez pracowników kolejowych przestępstw, ściganych z urzędu.

W związku ze stwierdzeniem, iż niektóre Dyrekcje Okręgowe Kolei Państwowych nie stosują się do postanowień art. 242 K.P.K. i § 19 przepisów dyscyplinarnych przeciw pracownikom przedsiębiorstwa „P. K. P." zarządzam co następuje:

W przypadkach ujawnienia nadużyć służbowych o znamionach przestępstwa karnego ściganego z urzędu, zwierzchnik służbowy lub organ prowadzący dochodzenie niezwłocznie przedstawia dyrektorowi kolei (naczelnikowi biura K. P. podległego bezpośrednio Ministerstwu Komunikacji) wniosek o zawiadomienie o tym prokuratora oraz zabezpiecza ślady i dowody przestępstwa. Dyrektor kolei (naczelnik biura K. P.) zawiadamia o przestępstwie właściwego prokuratora ustnie lub pisemnie w ciągu 24 godzin od otrzymania wniosku.

Zawiadomienie prokuratora o przestępstwie nie wstrzymuje biegu dochodzenia służbowego i może nastąpić w każdym jego stadium, byleby tylko zebrany materiał dowodowy wystarczał do zakwalifikowania czynu jako przestępstwa karnego, ściganego z urzędu. W wątpliwych wypadkach należy prokuratora zawiadamiać, pozostawiając mu ostateczną ocenę istoty czynu przestępnego oraz zebranych dowodów.

Panowie dyrektorzy kolei (naczelnicy biur K. P.) dopilnują ścisłego stosowania niniejszego okólnika oraz dołożą starań, aby podległe im organa zapewniły sądom i prokuratorom rzeczywistą współpracę przy ściganiu przestępstw, popełnionych przez pracowników kolejowych.

Winnych niedopełnienia obowiązku zawiadomienia prokuratora o przestępstwie należy — niezależnie od odpowiedzialności karnej z art. 286 K. K. — pociągać w każdym wypadku do odpowiedzialności służbowej.

Okólnik niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, jednocześnie tracą moc okólniki Nr T. P. 4/12904/35/C z dnia 5 grudnia 1935 r. i Nr T.P. 4 8469 36/C z dnia 16 grudnia 1936 r. w sprawie zawiadamiania prokuratora o przestępstwach popełnionych przez pracowników kolejowych.

Nr P. 4. 63/19/37.

55.

Okólnik Ministra Komunikacji z dnia 25 lutego 1937 r. Nr 39 w sprawie zniesienia Komitetów budowy przy urzędach wojewódzkich.

Uchylam z dniem 1 marca 1937 r. okólnik Ministra Robót Publicznych z dnia 7 października 1931 r. Nr I-2456/31 w sprawie komitetów budowy, odnośnie budowli drogowych i wodnych z działu komunikacji.

Nr P. 5-172/4/37.

56.

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 3 lutego 1937 r. Nr 40 w sprawie przestrzegania programów szkolenia praktykantów kolejowych i prowadzenia przez nich dzienników pracy.

Ministerstwo Komunikacji stwierdziło, że praktykanci kolejowi niejednokrotnie nie odbywają służby przygotowawczej ściśle według programów, przewidzianych dla poszczególnych stanowisk w przepisach Nr A 5, lecz zatrudnieni bywają w sposób sprzeczny z postanowieniami wspomnianych przepisów.

Ministerstwo Komunikacji prosi zatem Panów Dyrektorów K. P. o wydanie polecenia (okólnika) ścisłego przestrzegania obowiązujących programów szkolenia praktykantów.

Ponadto Ministerstwo Komunikacji prosi o wydanie polecenia prowadzenia przez wszystkich pracowników, przydzielonych do odbycia służby przygotowawczej, „dzienników praktyki", według wzoru, opracowanego przez dyrekcję. Zapisy w dzienniku powinni prowadzić codziennie szkolący się pracownicy, notując w nim:

1) miejsce i rodzaj szkolenia,

2) wykonywane czynności,

3) poznane postanowienia z przepisów i instrukcyj.

Dzienniki praktyki powinny być przeglądane i podpisywane raz w tygodniu przez bezpośrednich zwierzchników praktykantów, a poza tym sprawdzane przez organa kontrolne z okazji przeprowadzanej kontroli jednostek służbowych.

Prowadzenie dziennika praktyki, w myśl niniejszego okólnika, obowiązywać będzie do czasu wydania nowych przepisów o służbie przygotowawczej i egzaminach pracowników przedsiębiorstwa „P. K. P.", w których sprawa ta będzie szczegółowo unormowana.

Nr P. 5-57-8/37.

57.

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 12 lutego 1937 r. Nr 41 w sprawie kompetencji naczelników oddziałów k. p. i innych jednostek służbowych, podległych bezpośrednio D.O.K.P., co do wydawania decyzyj.

Wobec wątpliwości, podniesionych przez jedną z D.O.K.P., Ministerstwo Komunikacji wyjaśnia, że na podstawie obowiązujących przepisów, zarówno naczelnicy oddziałów, jako też naczelnicy i zawiadowcy innych jednostek służbowych, podległych bezpośrednio D.O.K.P., są uprawnieni, **w granicach przyznanych im kompetencji**, do wydawania decyzji w I instancji toku postępowania administracyjnego na P. K. P. Decyzje te nie mogą budzić żadnych zastrzeżeń co do swego stanu formalno-prawnego, o ile tylko wydane zostały zgodnie z obowiązującymi przepisami i w granicach przyznanych kompetencji.

Naczelnikom oddziałów przysługuje prawo do wydawania decyzji na podstawie postanowień § 2 pkt. 7 oraz §§ 9, 10, 11, 12, 13 i 15 statutu organizacyjnego oddziałów kolei państwowych (Dz. Urz. M. K. Nr 9 z 1934 r. poz. 54), w sprawach nie zastrzeżonych D. O. K. P. lub M. K.

Naczelnikom i zawiadowcom innych jednostek służbowych, podległych bezpośrednio D. O. K. P., służy powyższe prawo, bądź to na podstawie zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 16 lipca 1934 r. w sprawie organizacji jednostek służbowych, nie podlegających oddziałom k. p. (Dz. Urz. M. K. Nr 34, poz. 217), bądź też na podstawie odrębnych statutów organizacyjnych, wydanych dla tych jednostek.

Nr P. 5-134/4/37.

58.

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 18 lutego 1937 r. Nr 42 o współpracy kuratorów okręgów szkolnych ze sferami gospodarczymi.

Podaje się do wiadomości Panów Wojewodów i Panów Dyrektorów Kolei Państwowych następujący okólnik Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:

„Okólnik Nr 125

z dnia 7 grudnia 1936 r. (br III O-4212/36)
w sprawie współpracy Kuratoriów Okręgów szkolnych ze sferami gospodarczymi.

Realizacja zadań szkolnictwa zawodowego, wskazanych w art. 24 ustawy o ustroju szkolnictwa z dnia 11.III. 1932 r., wymaga ścisłej współpracy tego szkolnictwa ze sferami gospodarczymi. Postulat ten został również wysunięty w rezolucjach Narady Gospodarczej, zorganizowanej w miesiącu lutym b. r. przez Rząd Rzeczypospolitej.

Dążąc do pogłębienia omawianej współpracy, zalecam organizowanie przez Kuratoria sporadycznych konferencji z przedstawicielami sfer gospodarczych. Tematem tych konferencji może być np.:

1) informowanie sfer gospodarczych przez Kuratoria o stanie i rozwoju szkolnictwa zawodowego,

2) informowanie Kuratoriów przez sfery gospodarcze o potrzebach życia gospodarczego w zakresie kształcenia zawodowego,

3) rozważanie sposobów i środków prowadzących do dostosowania szkolnictwa zawodowego na danym terenie do potrzeb gospodarczych tego terenu; opracowywanie odpowiednich wniosków i opinii dla władz szkolnych,

4) organizacja praktyk młodzieży i nauczycieli szkół zawodowych w przedsiębiorstwach,

5) sprawy zatrudnienia absolwentów szkół zawodowych we właściwych dla nich zawodach (współpraca sfer gospodarczych przy wprowadzaniu tych absolwentów do pracy zawodowej),

6) organizacja pomocy sfer gospodarczych dla szkół zawodowych (np. stypendia dla zdolnej młodzieży, dostarczanie pomocy naukowych),

7) koordynacja pozaszkolnego kształcenia zawodowego, prowadzonego przez sfery gospodarcze, z akcją szkół zawodowych w tym kierunku.

Konferencje należy organizować odrębnie dla poszczególnych działów szkolnictwa zawodowego, zapraszając na nie przedstawicieli np.:

1) w dziale szkolnictwa rolniczego:
a) izby rolniczej,
b) wydziału roln., odnośnych urzędów wojewódzkich,
c) organizacyj rolniczych dobrowolnych,
d) komisyj rolnych samorządu terytorialnego,
e) organizacyj rolniczo-spółdzielczych;

2) w dziale szkolnictwa przemysłowego:
a) wydziału przem. odnośnych urzędów wojewódzkich,
b) izby przemysłowo-handlowej oraz rzemieślniczej,
c) organizacyj przemysłowych i rzemieślniczych,
d) rejonowych komisyj przysposobienia gospodarczego,

3) w dziale szkolnictwa handlowego:
a) izby przemysłowo-handlowej,
b) organizacyj kupieckich i spółdzielczych,
c) bankowości,
d) urzędu wojewódzkiego (wydział ogólny i przemysłowy), izby skarbowej, okręgowej dyrekcji poczt, kolei, ceł,

e) rejonowej komisji przysposobienia gospodarczego;

4) w dziale szkolnictwa gospodarstwa domowego:

a) żeńskich organizacyj społecznych, interesujących się gospodarstwem domowym.

Szczegółowe ustalenie składu uczestników konferencji pozostawiam Panom Kuratorom, zaznaczając, że liczba uczestników konferencji nie powinna być zbyt duża (nie więcej niż kilkanaście osób), tak jednak dobrana, ażeby opinia konferencji istotnie mogła być w danej dziedzinie uważana za opinię sfer gospodarczych.

Konferencje powinny mieć wyłącznie charakter informacyjny i opiniodawczy. Ich powoływanie i prace nie mogą w żadnym razie obciążać budżetu państwowego. Konferencje zbierają się na zaproszenie Panów Kuratorów. Z obrad należy spisywać protokoły, których odpisy proszę nadsyłać do Ministerstwa. Ministerstwo należy również zawiadamiać o terminach mających się odbyć konferencji.

Ustalenie terminów poszczególnych konferencji oraz programów ich obrad pozostawiam Panom Kuratorom, wyrażając życzenie, ażeby te konferencje zostały zapoczątkowane w roku szkolnym 1936/37. Szczególnej uwagi Panów Kuratorów wymaga sprawa przygotowania materiałów i referatów, jako podstawy dyskusji i ostatecznych wniosków, w przeciwnym razie prace konferencji mogłyby być powierzchowne i nie dać pożądanych rezultatów.

(—) W. Świętosławski
Minister"

W związku z powyższym okólnikiem, Ministerstwo Komunikacji prosi Panów Wojewodów i Dyrektorów K. P. o delegowanie, w razie otrzymania zaproszenia, swych przedstawicieli na konferencje, organizowane przez kuratoria okręgów szkolnych w sprawach szkolnictwa zawodowego.

Nr P. 5-55/6/37.

59.

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 27 stycznia 1937 r. Nr 43 w sprawie potrąceń dobrowolnych składek na cele społeczne i dobroczynne.

Z dniem 1 marca 1937 r. należy zaniechać potrącania jakichkolwiek składek (ofiar, rat z tytułu udzielonego kredytu itp.) na cele społeczne, dobroczynne i na rzecz związków i organizacyj pracowników kolejowych z uposażenia kolejowych pracowników umownych:

1) miesięcznie płatnych (kontraktowych), otrzymujących wynagrodzenie miesięczne brutto niższe od 100 zł.,

2) dziennie płatnych, otrzymujących wynagrodzenie dzienne brutto poniżej 4 zł. (pracownicy pełniący służbę tylko w dni powszednie) wzgl. 3.30 zł (pracownicy pełniący służbę w turnusie).

Pracownikom, którzy otrzymują brutto co najmniej 100 zł miesięcznie względnie 4 zł (3.30 zł) dziennie lub więcej, można potrącać składki (ofiary, raty) na podstawie ich **dobrowolnych** oświadczeń, przy czym potrącenia mogą być dokonywane bez względu na wysokość przypadającego do wypłaty wynagrodzenia za dany miesiąc.

Zarządzenie niniejsze dotyczy wyłącznie potrąceń z wynagrodzeń pracowników w służbie czynnej.

Urzędy likwidujące wynagrodzenie tych pracowników winny przesłać bezzwłocznie organizacjom, związkom i instytucjom, na rzecz których dokonywują dobrowolnych potrąceń, wykazy tych pracowników kol. — członków, którym począwszy od 1 marca br. zaniecha się potrącania składek na cele wspomnianych organizacyj.

Wykazy te, zawierające imię i nazwisko pracownika, nazwę jednostki służbowej, oznaczenie rodzaju potrąceń i kwoty dotychczas potrącanej, oraz adres prywatny pracownika, należy przesłać najdalej do końca lutego br.

O zaniechaniu potrąceń nie należy zawiadamiać Głównego Kolejowego Komitetu Uczczenia Pamięci Marszałka Piłsudskiego oraz Komitetów Pomocy Zimowej Bezrobotnym.

Po raz ostatni należy składki potrącić przy wypłacie wynagrodzenia należnego za luty br.

Dalszych potrąceń za okres po dniu 1-go marca, należy bezwzględnie zaniechać.

Nr P. 3-65/11/37.

60.

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 1 lutego 1937 r. Nr. 44 o zatrudnianiu strażników i starszych strażników ochrony kolei w innych służbach.

(1) Zapotrzebowanie pracowników do stałej pracy w poszczególnych służbach na stanowiskach (zajęciach), dla których jest przepisane ukończenie tylko szkoły powszechnej, winno być pokrywane przede wszystkim kandydatami, wybranymi spośród strażników ochrony kolei, zakwalifikowanych do przeniesienia do danej służby.

(2) Inni kandydaci na stanowiska (do zajęć), wymienione w ust. (1), mogą być przyjmowani jedynie w razie, gdy liczba zakwalifikowanych strażników nie wystarczy na pokrycie całkowitego zapotrzebowania.

(3) Do przeniesienia należy kwalifikować strażników, którzy przebyli pięcioletnią służbę w tym zajęciu i nie zostali upatrzeni jako kan-

dydaci na starszych strażników, lub którzy nie odpowiadają wymaganiom służby ochrony kolei pod względem zdolności fizycznej, wieku lub uzdolnienia ogólnego. Przed upływem tego okresu, a po przebyciu trzyletniej służby w tym zajęciu, strażnicy mogą być kwalifikowani do przeniesienia i przenoszeni, w razie zgłoszenia zapotrzebowania, jeżeli liczba strażników będzie mogła być uzupełniona kandydatami, odpowiadającymi wszystkim warunkom, przepisanym dla kandydatów na strażników.

(4) Starsi strażnicy mogą być kwalifikowani do przeniesienia według uznania władzy, w zasadzie po upływie conajmniej 5 lat pracy w służbie ochrony kolei.

(5) Zakwalifikowanie do przeniesienia należy do właściwości naczelnika biura personalnego.

(6) Starsi strażnicy i strażnicy będą zawczasu szkoleni w służbie do której mają być w przyszłości przeniesieni, w sposób, który będzie określony osobnym okólnikiem.

(7) Przyjęcia nowych kandydatów do ochrony kolei odbywać się mogą tylko w granicach specjalnych upoważnień Ministerstwa Komunikacji.

Nr P. 8/7/12/37.

DZIAŁ FINANSOWY.

61.

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 16 lutego 1937 r. Nr 45 w sprawie opłaty stemplowej od deklaracji składowych w razie zagubienia zaświadczenia zaliczeniowego.

Przepisy F Nr 8 w § 39 D. pkt. 3 postanawiają, iż w razie zagubienia przez nadawcę zaświadczenia zaliczeniowego Biuro Kontroli Dochodów może na pisemną prośbę nadawcy zezwolić na wypłatę zaliczenia bez zaświadczenia pod warunkiem złożenia przezeń deklaracji F. Nr 94.

Ministerstwo Komunikacji podaje do wiadomości i stosowania wyjaśnienie Ministerstwa Skarbu z dnia 21.XII. 1936 r. Nr D. V. 35693/5/32. treści następującej:

„Deklaracja (F. Nr 94), według której wymieniona w tej deklaracji osoba potwierdza, że otrzymała z kasy kolejowej kwotę zaliczenia nie przedstawiwszy oryginalnego zaświadczenia zaliczeniowego oraz, że obowiązuje się do zupełnego odszkodowania kolei, gdyby w przyszłości ktokolwiek zażądał wypłaty powyższego zaliczenia na podstawie oryginalnego zaświadczenia zaliczeniowego, podlega opłacie stemplowej w wysokości 0,5% w myśl art. 114 ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. Nr 64, poz. 404 z 1935 r.) od kwoty wymienionej w deklaracji.

Z powyższego ujęcia wynika także, że opłacie stemplowej będą wogóle podlegały tylko deklaracje stwierdzające otrzymanie kwoty 20 zł lub wyższej, gdyż deklaracje stwierdzające otrzymanie kwoty niższej niż 20 zł będą wolne od opłaty stemplowej w myśl ustępu pierwszego art. 14 powołanej ustawy, według którego nie pobiera się opłaty stemplowej, wynoszącej mniej niż 10 groszy".

W związku z powyższym wyjaśnieniem traci moc obowiązującą wydane w tym przedmiocie zarządzenie Ministerstwa Komunikacji Nr II/1841/7/28 z dnia 14 marca 1928 r., ogłoszone w Dz. U. M. K. Nr 7, poz. 64 z 1928 r.

Nr F. D. III. 99/5.

Sprostowania.

W zarządzeniu Ministra Komunikacji z dnia 26.X. 1936 r. (Dz. Urz. M. K. Nr 61, poz. 306), w części B), w pkt. 14) dotyczącym nowego brzmienia pkt. 31 § 2 ust. (1) przepisów o podziale czynności w D.O.K.P., drugie zdanie winno mieć brzmienie: „umarzanie pretensji, których wartość jest mniejsza od przypuszczalnych kosztów dochodzenia lub jest niewspółmierna z nakładem czasu i pracy potrzebnych do ich ściągnięcia — do wysokości 500 zł w jednym przypadku, do wysokości zaś 10.000 zł w stosunku rocznym;"

W Dz. Urz. M. K. Nr 61 z 1936 r. ,w poz. 307 po wyrazach „z siedzibą w Warszawie" w § 1 należy w środku kolumny druku umieścić napis „§ 2".

W Dz. Urz. M. K. Nr 70 z 1936 r., w nagłówku poz. 363 zamiast „Nr. G. II-52/35" winno być „Nr GB. wł. 52/35".

W okólniku z 22 stycznia 1937 r. Nr 16 (Dz. Urz. M. K. Nr 3, poz. 21) poz. b) w pkt. 3) winna brzmieć:

b) z wyjaśnieniem, że jeżeli idzie o zastosowanie analogii z pkt. 2) lit. a) okólnik niniejszy ma na myśli organa stojące na czele urzędu (np. dyrektora k.p., naczelnika oddziału k.p.) i pisma podpisywane za te organa;"

Wydawnictwa zalecone.

„Pisma zbiorowe Józefa Piłsudskiego". Nakładem „Instytutu Józefa Piłsudskiego poświęconego Badaniu Najnowszej Historii Polski" Warszawa, Al. Ujazdowskie 1.

Wydawnictwo obejmuje w ramach 10 tomów wszystkie bez wyjątku prace Marszałka Piłsudskiego, które się ukazały w „Pismach — Mowach — Rozkazach", w zbiorze „1926 — 1930", w „Poprawkach Historycznych" i w „Tomie Suplementów". Ponadto dzięki znale-

zieniu nowych materiałów, obejmuje ono prace nie ogłoszone dotychczas w żadnym wydaniu książkowym. Wydawnictwo ukaże się w 10 tomach (po 400 stron każdy), tom I ukaże się dnia 1 kwietnia 1937 r., tomy następne w odstępach miesięcznych, tak że całe wydawnictwo będzie ukończone 1.I. 1938 r.

Prenumerata wynosi 30 zł, płatnych w dziesięciu ratach 3 zł miesięcznie, przy odbiorze każdego tomu.

Nr G. III. 123/5/37.

Inż. Władysław Wojtan, prof. Politechniki Warszawskiej: „Historia i Bibliografia Słownictwa Technicznego Polskiego".

Lwów 1936. Nakładem Akademii Nauk Technicznych w Warszawie cena 6 zł.

Książka obejmuje między innymi także dział komunikacji.

Nr P. 5-106/14/37.

Adres Redakcji:
Ministerstwo Komunikacji ul. Chałubińskiego 4, Gabinet Ministra, pokój Nr 78, tel. 552-00 wewn. 127.

Adres Administracji:
Administracja Wydawnictw Ministerstwa Komunikacji ul. Chałubińskiego 4, pokój Nr 123, II p. tel. 8.26.28. Konto czekowe PKO Nr 30.658.

Warunki prenumeraty w Kraju:
Rocznie zł 8; półrocznie zł 4; kwartalnie zł 2. Cena numeru gr 50.

Do nabycia w Administracji Dz. Urz. M. K. lub w Administracji Dz. Zarz. D. O. K. P. Prenumeratę wpłaca się z góry przed rozpoczęciem kwartału, półrocza lub roku. Reklamacje z powodu nieotrzymania pojedyńczych numerów Dz. Urz. M. K. wnosi się do właściwych urzędów pocztowych, najpóźniej 3-go dnia po otrzymaniu następnego z kolei numeru Dziennika. Reklamacji spóźnionych lub wniesionych w sposób niewłaściwy nie uwzględnia się.

Cena ogłoszeń: od wiersza zł 1; za stronę zł 100.

Ogłoszenia prywatne można umieszczać tylko na luźnych kartkach dołączonych do Dziennika. Administracja Dziennika nie odpowiada za niedotrzymanie terminu ogłoszenia.

WYDAWNICTWO MINISTERSTWA KOMUNIKACJI.

Drukarnia Państwowa Nr 88913. 27.II.37. 8600.